

Vrtec pri Osnovni šoli Deskle
Ulica Petra skalarja 2
5210 Deskle

Zaključno poročilo projekta

ZDRAVJE V VRTCU

Koordinatorici:

Tjaša Batistič, dipl. vzgojitelj predšolskih otrok

Lea Saksida, dipl. vzgojitelj predšolskih otrok

Deskle, 2. julij 2020

Kazalo:

Uvod	2
Skupina Polžki	3
Skupina Gosenice	6
Skupina Metulji	10
Skupina Čebele	14
Zaključek	15

Uvod

Tudi v šolskem letu 2019/20 smo se priključili projektu Zdravje v vrtcu. Skozenj smo ob prepletu z drugimi zastavljenimi projekti ob koncu šolskega leta v poletne počitnice stopili polni novih spoznanj, predvsem pa veselih in poučnih doživetij.

Vabiva vas, da si več o našem delu preberete v nadaljevanju poročila.

Koordinatoriki:

Tjaša Batistič, dipl. vzg. predšolskih otrok

Lea Saksida, dipl. vzg. predšolskih otrok

Skupina Polžki

Trajnostna mobilnost

V tednu mobilnosti smo začeli z novim projektom – Trajnostna mobilnost. Namen projekta je osveščanje otrok in staršev, da izberejo okolju prijazna sredstva za prihod in odhod v vrtec, prav tako pa da izkoristijo prosti čas za gibanje na prostem. Staršem smo projekt predstavili na prvem roditeljskem sestanku. Projekt se je začel z razstavo pred vrtcem, pri kateri so sodelovali otroci iz vseh skupin. Otroci iz skupine Polžki so tiskali dlani, ki so prikazovale, kako gremo na sprehod. V tem tednu sem otrokom prebirala razne slikanice na to temo. Naučili smo se gibalno igrico "Zajček rjavček se umiva". Zajčka smo tudi narisali na tablo, otroci pa so ga z moko gobico umivali. Odšli smo tudi na naš prvi sprehod okoli vrtca. Vsak petek smo v večnamenskem prostoru izžrebali dva otroka, h katerima je plišasti zajček odšel na obisk. Vikend s plišastim zajčkom je bil namenjen otrokom in staršem z željo, da ga vsi skupaj čim bolj izkoristijo in zapolnijo z gibanjem na svežem zraku.

Jesenska delavnica z dedki in babicami

Kot vsako leto smo tudi letos v našem vrtcu organizirali tradicionalni kostanjev piknik. Starejši dve skupini sta se letos v dopoldanskem času z babicami in dedki odpravili na pohod, ki se je zaključil s pečenimi kostanji. Mlajši dve skupini – Polžki in Gosenice – pa smo babice in dedke povabili kar v vrtec. Sprejeli smo jih v garderobi, kjer sem jim pripovedovala zgodbo z naslovom Jabolko. Po končani zgodbi je vsaka skupina stare starše povabila v svojo igralnico, kjer so skupaj ustvarjali jesensko dekoracijo. Jesensko listje so postavili pod papir in ga z voščenkami različnih barv pobarvali tako, da so nastali čudoviti odtisi. Z izdelki smo okrasili našo garderobo. Za konec smo se posladkali še z jabolčnim narastkom in čajem, ki so nam ga pripravile kuharice. Ker pa nam je bilo tako lepo v njihovi družbi, smo stare starše povabili, da ostanejo še malo z nami in se nam pridružijo pri igri. Imeli smo se zelo lepo in pri poslavljanju smo tudi kakšno solzico potočili.

Čutne posode

Letošnja rdeča nit Zdravja v vrtcu mi je bila zelo blizu, saj sem si zadala, da bom otrokom ponudila dejavnosti, v katerih se bo sprostil in se zares počutil dobro. Tako sem jim ponujala skozi celo šolsko leto različne čutne posode, senzorične škatle in predmete. Jeseni so, na primer, imeli škatlo, v kateri so raziskovali jesensko listje, plodove (kostanj, buče, kostanjeve ježice, želod), posodo s koruzo (z žlicami in lončki), čutno vrečko v obliki jabolka, v kateri so bili želatina, koruzni zdrob in lij za vsipanje. V tem času si je vsak otrok izdelal svojo senzorično bučo. Te smo nalepili na okno v igralnici in tako opazovali svetlobo, ki je prihajala skozi. Ko je pozno jeseni odpadlo vse listje na tla, smo odšli ven in se igrali z listi ter jih metali v zrak. V zimskem času sem jim pripravila "sneg" iz sode bikarbone in vode. V posodi so bile tudi plastične živalice (polarni medvedi, kit, tjunji). Pripravila sem jim tudi domač plastelin z vonjem mete in tako so poleg čutila za tip uporabili tudi čutilo za voh. Zelo zanimiva pa jim je bila čutna posoda s škrobom in vodo.

Velikokrat sem jim pripravila prstne barve in razne pripomočke, kot so čopiči, štampljke, blazinice, in otrokom pustila prosto pot pri raziskovanju.

Preizkusili so se tudi v občutenju mokre in spolzke barve na podplatih. Sprva so bili ob stiku z barvo začudeni, potem pa so zares uživali in na velikem papirju puščali svoje sledi.

Bibarije in prstne igre

Vsakoдневно smo z otroki v jutranjem krogu priklicali lutko Bibo. Bibo so otroci hitro vzljubili in komaj čakali, da jih nauči nove bibarije. Skozi celo leto smo spoznali veliko bibarij. Naj vam jih nekaj naštejemo: Biba torto meša, Leze, leze polžek, Kako se Biba umiva, Mali prstek, Miška žemljice spekla, Biba nagajiva, Boža, boža, mačja tačka in še mnogo drugih. Otroci so ob bibarijah občutili ugodje in sproščenost. Vedno ko smo končali, so si želeli še in še. Te dejavnosti smo izvajali tudi medtem, ko smo na koga čakali, pred kosilom ... Velikokrat sem te bibarije jih vključila v temo, ki smo se ji ob določenem času posvečali. Ko smo se spoznavali med seboj in spoznavali našo igralnico, smo se učili prstno igrico Leze, leze polžek počasi. Ko smo imeli temo družina, smo se učili prstno igrico Mali prstek. Gibalno igrico Medved stopa smo uprizorili, ko smo spoznavali gozdne živalice. Novembra je veliko deževalo, mi pa smo se v tem času naučili prstno pesmico Dežek pada. In na tak način smo dejavnosti skozi celo leto prepletali med seboj.

Moje telo

V januarju smo z otroki spoznavali svoje telo oz. dele telesa, ki jih lahko vidimo in otipamo (občutimo). Ker imamo v igralnici veliko ogledalo, smo se seveda najprej v njem ogledovali in pokazali na dele telesa. Otrokom sem pripravila didaktično igro – sestavljanke – da so iz delov telesa sestavili fantka oziroma deklico. Prinesla sem jim razne slikanice na to temo in te smo si vsak dan ogledovali. Preko gibanja smo s pomočjo bibarij, prstnih igric in gibalnih pesmic utrjevali dele telesa. Naučili smo se bibarije Klin, klin, klan, Kako se Biba umiva, Malo miše in pesmico Glava, rame, noga, prst. S pomočjo poligonov smo spoznavali, kako se naše telo giblje in katere dele telesa moramo uporabiti, da ohranimo ravnotežje. S pomočjo slikanic in didaktičnih igric smo spoznavali različne živali (muca, račka) in njihove osnovne značilnosti. Ena izmed didaktičnih igric, ki sem jo pripravila sama (Katera žival se skriva na sliki?) poteka takole: žival je na sliki zakrita, jaz pa jo počasi odkrivam. Na ta način so otroci spoznavali razlike med nami in živalmi.

Tradicionalni slovenski zajtrk

V mesecu novembru, ko obeležujemo Tradicionalni slovenski zajtrk, smo z otroki spoznavali čebelice. V ta namen smo se naučili novo bibarijo – Panj – ki so jo otroci hitro osvojili in jo želeli večkrat ponoviti. Ogledovali smo si razne slikice, na katerih so bile čebelice, panj, med, travnik ... Ob slikah sem jim na kratko tudi pripovedovala in opisovala, kakšne so čebele in zakaj je pomembno, da skrbimo zanje. Prisluhnilo smo zvoku, ki ga čebele ustvarjajo, tako da smo se ulegli na blazine in zaprli oči. Seveda smo tudi zaplesali kot čebelice na glasbo Čebelice (Čuki). Otrokom sem v tem tednu pripravila tudi čutno posodo za sprostitvev in urjenje fine motorike. V posodo sem vsula koruzo, dodala različne žlice in satje iz kartona, vse to sem doma pripravila sama. Otroci so zelo uživali pri prelaganju koruze iz posode v satje in obratno. Za konec pa nas je v petek pričakala prav posebna malica – med, maslo in jabolko. Otroci iz starejših dveh skupin pa so nam spekli še medenjake in tako smo okusili še pecivo, ki je narejeno iz medu.

Gibalne dejavnosti

Velik poudarek sva skozi celo šolsko leto s sodelavko dali gibanju. Trudili smo se, da smo skoraj vsak dan čim več časa preživeli na prostem. Največkrat je bila to igra s poganjalci in tricikli na atriju vrtca. Velikokrat sva jim v igralnici pripravili tudi poligon iz različnih blazin, na katerem so urili ravnotežje. Pripravili sva različne dejavnosti z žogicami – ciljanje žog v koš. Orientacijo v prostoru smo urili s pomočjo hoje po črti, ki sva jo nalepili v obliki kroga. Po črti smo hodili, se plazili, skakali in na njej tudi sedeli. Igrali smo se skrivalnice, tako da smo se skrivali v tunelu, hiški iz blazin in v kartonastih škatlah.

Nekajkrat nam je uspelo iti tudi na sprehod v bližjo okolico vrtca. V januarju sva organizirali pohod z lučkami, ki so se ga udeležili tudi starši. Dobili smo se pred vrtcem in se tako skupaj odpravili na pohod do gasilskega doma v Anhovem, kjer nas je čakal topel čaj. Pohod je bil za otroke zanimiv, saj je potekal v večernih urah.

Ukrepi ob pojavu koronavirusa

Dogajanje o koronavirusu smo spremljali preko medijev in zadnja dva tedna pred zaprtjem vrtca smo stvar vzeli tudi v našem vrtcu zelo resno. Z ministrstva smo dobili priporočila in napotke, tako da smo še večjo pozornost posvetili higieni. Starše smo s priporočili ob pojavu koronavirusa obvestili preko aplikacije EAsistent, v garderobi pa smo postavili tudi razkužila za roke. Zadnji teden smo dodatno razkuževali igralnice in igrače ter poleg rednega pranja ponovno oprali tudi posteljnino. Otrokom v moji skupini o virusu nisem nič pripovedovala, saj so še premajhni, da bi lahko to razumeli. Virus se v našem zavodu na srečo ni pojavil. Zahvala gre tudi ukrepu, da smo s 16. 3. 2020 vrtce po Sloveniji zaprli.

Poročilo pripravila vzgojiteljica skupine Polžki

Skupina Gosenice

Počutim se dobro

Ker smo v naši skupini še mladi, štejemo dve do tri leta, so družabne oziroma rajalne igre, igre masaž, bibarij in prstne igre del našega vsakdana. Otroci, ki so vrtec obiskovali že lansko šolsko leto, so že meseca septembra pokazali željo po ponovitvi že znanih pesmic, bibarij in masaž. Tako smo vsi skupaj z veseljem prepevali otroške pesmice in nanje plesali in besedila gibalno ponazarjali. Seveda smo od lani zrastle že za celo leto in smo tako naš repertoar razširili. Naučili smo se nove pesmice in zanje skupaj iskali različne plesne koreografije oziroma gibalne ponazoritve. Otroci so zelo radi sodelovali tudi pri izvajanju rajalnih iger in čakali kdaj bodo prišli z izštevanjem na vrsto ali kdaj bodo oni tisti, ki bodo med rajanjem določili naslednjega otroka, ki bo prevzel njihovo mesto. Pred malico in kosilom, ko smo z umitimi rokami čakali pri mizi, da pripeljemo voziček s hrano v igralnico smo se kratkočasili z različnimi prstnimi igrami in tako spoznavali živali, vremenske pojave in naše prste. Na preprogi smo se prepustili masažam preko katerih smo ponazarjali vreme in gibanje živali. Igrali smo se tudi masažo pisanja pisma, tako, da je otrok svojemu prijatelju na hrbet s prstki napisal pismo oziroma narisal risbico.

Koronavirus

Z mesecem marcem se je tudi v Sloveniji razširila okužba s koronavirusom COVID-19. Tako smo morali sicer že lepo utečeno rutino pravilnega umivanja rok, uporabe toaletnih prostorov, igre z igračkami ... še bolj ozaveščati in skrbeti za pravilno osebno higieno. Ko smo se z otroki na začetku šolskega leta pogovarjali in skupaj oblikovali skupinska pravila, smo pravila s sličicami tudi ozavestil tako, da smo jih prilepili na pano omare, kjer se pozdravimo vsako jutro v jutranjem krogu. Tako so se otroci ob pogledu na vlak prijateljstva (kot smo ga poimenovali) lahko takoj spomnili kaj smo se naučili in kaj smo si obljubili. Ne glede na skupinske dejavnosti so ob pogledu na vlak prijateljstva pravila ponotranjili in jih z vsakim dnem bolj upoštevali. Med sličicami s katerimi lahko skrbimo za preprečevanje širjenja okužbe s koronavirusom COVID-19 gre omeniti sličiče pravilnega umivanja rok, uporabe toaletnih prostorov, pomembnosti pitja vode in užitja zdrave hrane. Skozi celotno šolsko leto smo se dnevno gibalni tudi na svežem zraku. Če smo le upali smo se sprehodili v okolici vrtca, sicer pa smo se igra na atriju z žogami in raznimi vozili, plesali rajalne igre, tekali in se lovili. V času od 16. marca 2020 do 18. maja 2020 je bil vrtec zaradi preprečitve širjenja virusa zaprt. Ob ponovnem prihodu v vrtec smo se držali že predhodno zastavljenih ciljev o skrbi za naše zdravje in upoštevali podane smernice.

Jedilni pogrinjki

Raznolika prehrana je pomembna za delovanje našega telesa in naše zdravje zato smo se o njej pogovarjali in jo spoznavali tudi v naši skupini. Poiskali smo tudi sličice, ki pomen zdrave hrane za naše telo simbolizira na vlak prijateljstva naše skupine. Z otroci smo se najprej pogovarjali katera hrana nam je najbolj všeč. Odgovori otrok so se glasili: testenine (pašta), kruh, kroglice, čokolada, hamburger... Opomnili smo se, da je pomembno, da tudi popijemo dovolj tekočine na dan, tudi vodo. Nato smo si različno hrano ogledali na izrezanih sličicah iz letakov različnih trgovin. Poimenovali smo vsako, si povedali ali nam je všeč ali ne, zakaj nam ni všeč ali zakaj nam je všeč, kdo od družinskih

članov jo ima rad in kdo ne ter jo zalepili na naš plakat. Odločili smo se, da bomo naredili tudi jedilne pogrinjke. Otrokom sva pripravili pobarvanke različne hrane. Otroci so pobarvanke pobarvali z voščenkami nato pa sva vzgojiteljici izrezali posamezno hrano. Otrokom sva na risalnem listu s črnim flomastrom narisali tudi krožnik ter jedilni pribor (žlica, vilica in servieta). Tudi to so otroci pobarvali z voščenkami nato pa na krožnik zalepili še izrezane sličice njihove pobarvanke različne hrane. Risalni list sva vzgojiteljici plastificirali in tako pripravili za uporabo.

Sadna pretikanka

Med vsemi pogovori in dejavnostmi na temo zdrave prehrane smo prišli na idejo, da bi si sami izdelali didaktično igračo, in sicer sadno pretikanko. Otrokom je bila tema prehrane zelo blizu in so jo prepletli na vseh področjih. Zelo radi so se igrali tudi z dvodelno sestavljanjo različnega sadja (jagoda, ananas, jabolko, lubenica, hruška, banana, grozdje) in pri tem poudarjali kaj najraje jedo. V kuhinjskem kotičku je vse leto potekala ustvarjalna kuha. V lončkih in skodelicah so pripravljali in kuhali vse kar so dobili pod razigrane prstke. Kocke, ki so tudi glede na barvo in obliko predstavljale različno hrano, pa prazni krožnički na katerih so v svoji domišljiji pripravili vse kar smo si njihovi gostje zaželeli so bili večkrat dnevno na obed. Kot rečeno pa smo si izdelali tudi sadno pretikanko. Otroci so si izbrali iz papirja izrezan sadež (jabolko ali hruška) in ga pobarvali s prstno barvo. Pobarvali so tudi manjšega navihanega črvička, ki mu je sadje zelo všeč. Nato sva vzgojiteljici pobarvano sadje in črvička plastificirali, obrezali in z luknjačem naredili luknje v sadež. Z otroci smo nato z volno privezali črvička na pecelj sadja in lačen črviček se je pod prstki otrok pričel sprehajati po njihovem sadežu.

Tradicionalni slovenski zajtrk

Tudi letos smo se vključili v projekt Tradicionalni slovenski zajtrk. Z otroci smo se že v sredo pogovarjali kaj bo na jedilniku na Dan slovenske hrane. Skupaj smo ugotovili, da bomo zajtrkovali kruh in med, pili mleko in se okrepili z jabolkom in njegovimi vitaminčki. Že predhodno smo se na ravni vrtca zmenili, da si bomo po skupinah sami pripravili oziroma spekli piškote, medenjake. Tako sva tudi otroke napeljali na idejo, da bi si sami za posladek zajtrka naredili sladico, piškotke z medom. In smo šli v akcijo! Umili smo si roke. Otroci so pri mizi opazovali kako sva vzgojiteljici pripravili testo za piškote, sestavine pa so nama pomagali dodajati v skledo. Ko sva testo zamesili sva ga razdelili na kose tako da je vsak otrok dobil svoj kos testa in ga sam gnetel. Ko smo nalogo opravili so se otroci šli igrati, vzgojiteljici pa sva testo z valjarjem razvaljali. Ko je bilo pripravljeno sva po dvema otrokoma umili roke, nato pa sta otroka pri mizi in z modelčki oblikovala piškote. Za modelčke piškotkov smo izbrali motiv vozil saj imamo v skupini v glavnini dečke ter zato, ker so se nam vozila sovpadala tudi s projektom Trajnostna mobilnost. Ko smo porabili vso testo smo skupaj odnesli pladnje s piškotki v kuhinjo na peko. V petek pa smo se po zajtrku z veseljem posladkali z našimi piškotki, medenjaki.

Moje telo

V okviru programa Zdravje v vrtcu smo spoznavali tudi svoje telo. Kakšno je in kako deluje smo si ogledali v otroški knjigi Moje zanimivo telo (Pascale Hédelin). Otrokom je bilo najbolj zanimivo, ko so v knjigi lahko preizkusili svoja čutila, videli kako hrana potuje skozi naše telo, kako se raztezajo mišice, kako rastejo... ob koncu knjige pa so opazili tudi deklico in dečka, ki sta bila sestavljena iz treh delov. To naju je z vzgojiteljico spodbudilo, da sva otrokom pripravili trodelno sestavljanjo

dečka in deklice, ki so ju z veseljem sestavljali. Pripravili sva jim tudi delovni list na katerem je bil narisana deček ali deklica. Vsak otrok si je izbral svoj delovni list in deklico oziroma dečka pobarval z barvicami ter narisal obrazne dele in lase. Nato smo skupaj iz delovnega lista naredili trodelno sestavljanko tako da smo delovni list po tretjinah prerezali. Tretjine so nato otroci v pravem zaporedju zalepili na končni izdelek, ki smo ga razstavili na pano ob naši igralnici. Seznanili smo se tudi s pesmico, ki ponazarja dele našega telesa in jo velikokrat prepevali in gibalno ponazarjali. Plesali smo in čutili kako močno nam bije srček, nato pa smo srček poslušali tudi s pravim stetoskopom in ugotovili, da dela tut-tup.

Moja oblačila

Temo zdravja smo razširili tudi na skrb za našo zunanjo urejenost in kaj je pri tem pomembno. Ugotovili smo, da moramo zjutraj, ko vstanemo iti lulat, si umiti obraz in zobe, se počesati ter se preobleči. Z otroci smo se pogovarjali tudi katera oblačila oblečemo v posameznih letnih časih. Tako smo najprej ponovili kako se vsi štirje letni časi imenujejo, kakšno vreme poznamo in kakšno je vreme v posameznem letnem času. Nadaljevali smo tudi z opazovanjem oziroma urejanjem vremenske urice, ki je zalepljena na panoju in jo otroci vsakodnevno prilagajajo stanju vremena. Pogovarjali smo se v katerem letnem času nam je toplo in v katerem mrzlo. Na podlagi teh skupnih ugotovitev smo spoznavali oziroma prepoznavali svoja oblačila in obutev. V katerem letnem času nosimo kratka oblačila, v katerem dolga, kdaj si moramo nadeti bundo, kapo in rokavice, kdaj kopalke. Pripravili smo si tudi posebno dejavnost v kateri smo na večji papir obrisali telo otroka. Ta obris otroka smo zalepili na pano in ugotovili, da naš nov skupinski član potrebuje ime in tako smo ga skupaj poimenovali Prijatelj. Zanj smo pripravili različna oblačila (kratko in dolgo majčko, tuniko, majčko brez rokavov, krake in dolge hlače, celo in kratko krilo, čevlje), pričeske (za deklice in dečke) in obrazne dele (oči, nos, usta, ušesa), ki so jih otroci po želji menjali in se skupaj s Prijateljem igrali.

Športni program Mali sonček

Otroci našega vrtca so vključeni v športni program Mali sonček, ki je po starosti razporejen v različne stopnje. To pomeni, da morajo med osmimi zastavljenimi nalogami otroci opraviti vsaj pet nalog, da ob koncu šolskega leta pridobijo diplomo za opravljeno stopnjo. Zaradi letošnjega zaprtja vrtca zaradi okužbe s koronavirusom COVID-19 pa je potrebno opraviti vsaj tri naloge. Naloge smo opravljali na atriju, v igralnici, v garderobi ter okolici vrtca. V mescu januarju smo se s starši v okviru športnega popoldneva odpravili na pohod z lučkami od vrtca do Gasilskega doma Anhovo, kjer smo se ogreli s toplim čajem, s starši zaplesali in se nato vrnil pred vrtec. Ko smo lahko smo odšli tudi na krajše sprehode v okolici vrtca in po poti opazovali naravo in živali. Srečali smo tudi »velikega« polžka in mu zapeli polžjo pesmico, igrali smo se z jesenskim listjem. Velikokrat smo se igrali z žogami, si jih podajali, jih kotalili, metali na koš. Radi smo se igrali tudi z balonom in ga lovili, ko nam je pobegnil. Veliko smo plesali ob glasbi, se igrali prstne igre in bibarije ter rajalne igre. Otroci so radi izvajali tudi različne poligone kjer so se plazili pod oviro ali skozi oviro (tunel gosenica), se kotalili po blazinah, skakali v obroče, hodili po vrvi, vlekli vozila narejena iz praznih škatel... Na atriju smo se razgibali tako da smo se lovili, tekali, vozili z različnimi poganjalčki.

Trajnostna mobilnost v vrtcu

Letos smo se z vrtcem vključili v projekt Trajnostna mobilnost v vrtcu. Namen projekta je spodbujati otroke in njihove bližnje, da bi otrok v vrtec prihajal brez motornega prometa in tako prispeval k zmanjševanju okoljskih obremenitev ter se s tem več gibal in krepil svoje zdravje. V ta namen sva otrokom najprej prebrali zgodbico projekta Beli zajček. Vsak otrok je nato dobil svojega sivega zajčka, kateremu je s štirinajst-dnevnim brez motornim prihodom v vrtec vsak dan z belo nalepko kožušček pobelil zopet v belo barvo. Z otroci smo se pogovarjali s čim oziroma kako bi najraje prišli v vrtec. Njihovi odgovori so bili različni. Glede na odgovore sva otrokom ponudili tudi izbrane pobarvanke, ki so jih nato pobarvali. Ugotavljali smo na kakšen način gremo lahko na obisk k starim staršem, prijateljem... V naši skupini prevladujejo fantje zato je tema trajnostna mobilnost in prevozna sredstva zanimiva. Ko smo spoznali že skorajda vsa prevozna sredstva pa smo se odločili, da jih še izdelamo. Po vrtcu smo poiskali večje škatle in iz njih izdelali svoja prevozna sredstva. Na škatlo smo zavezali še kolebnico in otroci so jih »vozili« po garderobi. Seveda so postali vozniki in kapitani tudi oni sami ter prevzeli krmiljenje kartonastih prevoznih sredstev.

Poročilo pripravila vzgojiteljica skupine Gosenice

Skupina Metulji

Tradicionalni slovenski zajtrk

V času pred tradicionalnim slovenskim zajtrkom, ki je bil 15. 11. 2020, smo se z otroki pripravili na peko medenjakov. V jutranjem krogu smo se ob košari dobrot pogovarjali o zdravi prehrani. Ena izmed dobrot je bil tudi kozarec medu. Ob tem sem otrokom pokazala slike čebel, čebelarjev, različnih panjev ... Vprašala sem jih, če so že bili kdaj pri kakšnem čebelnjaku in ali mogoče poznajo kakšnega čebelarja. Nekaj otrok je povedalo, da je že videlo čebelnjake in da imajo radi med. Otrokom sem povedala, zakaj je med zdrav in za kaj vse ga lahko uporabljamo. Nato smo se lotili peke medenjakov. Najprej sem jim predstavila pripomočke in sestavine, ki jih pri tem potrebujemo. Otroke sem v predstavitev vključevala tako, da sem jih spraševala po sestavinah, če jih mogoče poznajo. Ko smo imeli vse sestavine pripravljene, sem otroke prosila, da si gredo umit roke z milom. Vse sestavine smo previdno vmešali, da smo dobili maso. Skupaj smo nato s pomočjo modelčkov oblikovali medenjake. Skupaj smo jih zložili na peki papir in jih odnesli v kuhinjo. Pri peki nam je pomagala kuharica. Zmenili smo se, koliko časa naj se pečejo. Ko so bili pečeni, smo jih poskusili in jih spravili v škatlo za naslednji dan, ko smo obeležili tradicionalni slovenski zajtrk. Naslednji dan smo pripravili mize tako, da smo nanje položili prt in jih okrasili s čebelicami, ki smo jih naredili tekom preteklega tedna. Ponovno smo se pogovorili o pomenu zdrave prehrane za naše dobro počutje. Če dobro in zdravo jemo, se tudi počutimo močno, zdravo in veselo. Vsi otroci so zajtrk pojedli v celoti.

Počutim se ...

Z otroki smo se pogovarjali o čutilih in se znotraj te teme dotaknili tudi področja čustev (kako prepoznavamo določena čustva, kako se ob njih vedemo, kako jih nadziramo in obvladujemo). Otrokom sem pokazala fotografije različnih situacij. Ob njih smo se pogovarjali, kaj vidijo na fotografiji, kako se določena oseba ob tem počuti. S tem sem izzvala, da so se tudi sami vprašali, ali so kdaj jezni, žalostni, prestrašeni ... in kateri dogodki jih privedejo do takih čustev. Nato sem jim pripravila obraze, vsak je predstavljal posamezno čustvo: obraz jeze, obraz strahu, obraz veselja in obraz žalosti. Zatem smo se s pomočjo teh obrazov igrali socialno igro, ki je potekala tako: Ko sem dvignila obraz veselja, so poskusili na svoj način izraziti veselje; ko sem dvignila obraz žalosti, so poskusil na svoj način izraziti žalost ... Ko smo igro končali, smo obraze prilepili na steno, kjer imamo jutranji krog. Otrokom sem razložila, da se bomo vsako jutro v jutranjem krogu pogovarjali o tem, kako se počutimo. Vsak otrok je v jutranjem krogu označil, kako se počuti in z nami delil tudi razloge, če je seveda to želel. Tekom tedna smo igrali situacije razpoloženj. V parih so otroci prikazali določeno situacijo, s katero so izrazili čustvo sreče, žalosti ... ostali otroci pa so pri tem morali ugotoviti, za katero čustvo gre. Sledila je likovna dejavnost, kjer so otroci risali obraze. Otrokom sem na list narisala kroge, oni pa so jih morali dorisati tako, da je določen obraz prikazoval čusto jeze, veselja ... Največ časa so porabili pri strahu, ker niso točno vedeli, kako narisati obraz strahu. Nato sem prednje postavila ogledalo in jih vprašala, kaj naredijo, ko se nečesa ustrašijo. Tako jim je bilo lažje narisati in dopolniti obraze. V tem tednu smo torej veliko poudarka dali čustvom. Tudi znotraj spontane igre, ko so se otroci kaj skregali, smo se o tem pogovarjali, kako se počutijo, kako bi lahko drugače odreagirali in se dogovorili, da bi bilo za vse dobro. Otroci v tej skupini so že po naravi zelo empatični in skrbni drug do drugega. S temi dejavnostmi smo te reakcije oz. dejanja še podkrepili.

Higienski nasveti ob pojavu koronavirusa

Ob ponovnem odprtju vrtca po epidemiji smo morali slediti določenim ukrepom. Ukrepom, ki zagotavljajo varnost in zdravje vseh nas. Obenem pa smo pripravile dejavnosti za otroke, da bi se kljub drugačnim pravilom počutili lepo. Takoj prvi dan po odprtju vrtca, smo se z otroki usedli v jutranji krog. Vsak otrok je imel svoj stol, označen z imenom. Le tega je uporabljal in ga še vedno uporablja samo on. Najprej smo se pogovarjali, kako smo se imeli doma v času karantene in če vedo, zakaj smo sploh bili tako dolgo doma. Otroci so delili izkušnje in dogodke, ki so se zgodili v času odsotnosti. Večina otrok je najbolj pogrešala prijatelje iz vrtca. Po sproščenem pogovoru sem otrokom iz škatlice povlekla masko. Sledil je pogovor o tem, kaj je to in zakaj jo uporabljamo. Nekateri otroci so delili izkušnjo v povezavi z masko (da so jo nosili, ko so šli z mamo v trgovino). Otrokom sem demonstrirala, kako se masko nadene in kako se jo pravilno odstrani. Iz škatle sem nato potegnila še kopreno, škarje in elastike. Otroke sem tako motivirala za izdelavo svojih zaščitnih mask. Izdelava mask je potekala individualno, in sicer tako, da je vsak otrok izrezal primeren kos kopenske in ga ob moji pomoči pravilno zložil ter ob strani nadel še elastike. Poudarila sem, da te maske niso sterilne in da so namenjene igri. Zaščitne maske so nato otroci še porisali s flomastri. Zatem smo se v igralnici igrali igro vlog – trgovina. Otroci, ki so prišli v trgovino, so si morali nadeti masko in si pred tem umiti roke. Šele nato so lahko nakupovali. Tudi po nakupovanju smo si odšli umiti roke, kjer je bila kolegica, ki jim je še bolj nazorno pokazala pravilno umivanje rok. Ob koncu dejavnosti smo odšli na atrij, kjer sem otrokom predvajala pesem »umivaj si roke«, otroci pa so ob tem po svoje zaplesali.

Orientacijski pohod

Preden smo se odpravili na pohod, sem se sama odpravila na pot in pripravila točke, kjer bodo otroci morali rešiti določeno nalogo. Označila sem jih z rumenimi sončki iz kartona. Sam pohod je vseboval različne naloge, ki so spodbujale dobro povezanost med otroki in s tem smo krepili medsebojne prijateljske vezi: 1. naloga: pozdrav soncu – joga za otroke; 2. naloga: zapojte pesem o žabi in zaplešite v paru; 3. naloga: naštejte 4 gozdne živali; 4. naloga: zgradi stolp iz kamenja; 5. naloga: iskanje zaklada. Otroci so morali med pohodom opazovati in iskati rumene sončke, ki so imeli zapisano nalogo in namig, kje bi se lahko nahajal naslednji sonček. Pri prvi nalogi smo z otroki na bližnjem travniku morali izvesti pozdrav soncu. Otroci so ta način sprostitve že poznali, saj ga večkrat izvajamo znotraj rutine v skupini. Pozdrav soncu nas je nato napolnil k potoku. Otroci so ob potoku iskali naslednjo nalogo. Ko so našli sonček, smo skupaj prebrali nalogo, ki so jo morali opraviti. Sonček nam je povedal, da v tem potoku živijo tudi žabe in da bi bile vesele, če bi jim zapeli in zaplesali pesmico o zeleni žabi. Po opravljeni nalogi nas je namig vodil do lovske opazovalnice, kjer so otroci hitro našli naslednjo nalogo. Pri opazovalnici so morali naštetih 4 živali, ki živijo v gozdu. Pot jih je nato vodila po makadamu. Med potjo so našli sončka z novo nalogo. Ob makadamski cesti so otroci morali iz kamenčkov sestaviti stolp iz najmanj treh kamnov. Navodilo je bilo, da lahko nalogo opravijo v paru. Ko so jo uspešno opravili, jih je namig napolnil proti taborniškemu prostoru. Ob vhodu jih je pričakal sonček, ki jim je dal nalogo, da poiščejo skriti zaklad. Otroci so ga kmalu našli in ga odprli. V zakladu so bili bonboni s tatuji. Zelo so se razveselili in se posladkali. Ob koncu pohoda smo se vsi zbrali in v paru zaplesali ob pesmici: To sem jaz, to si ti.

Trajnostna mobilnost

Pričeli smo s pogovorom o tem, na kakšen način prihajamo v vrtec (s kolesom, peš, z avtom ...). Otrokom sem nato pripovedovala pravljico o belem zajčku. Po prebrani pravljici smo se pogovorili o njenem sporočilu. Zanimalo me je, na kakšen način bi v našem okolju lahko zmanjšali promet in s tem pripomogli k manj onesnaženemu zraku. Otroci so predlagali nekaj idej (v vrtec lahko pridemo peš, s kolesom). Sledila je matematična dejavnost, ki se je nanašala na prebrano pravljico. Slike vozil smo razvrščali v drevesni diagram glede na to, ali s tem vozilom pripomoremo k temu, da zajček ostane bel, ali pa s tem vozilom pripomoremo k temu, da zajček ne ostane bel (se umaže od onesnaženega zraka, ki ga povzročajo izpušni plini). Otroci so imeli v množici na voljo slike različnih prevoznih sredstev. Sami so si izbrali eno in jo pravilno umestili v drevesni diagram. Ob tem so argumentirali, zakaj so jo postavili tja. Naslednji dan smo v jutranjem krogu obnovili pravljico. Vsakemu sem razdelila zajčka, narisane na risalni list papirja. Zajčka so otroci nato prebarvali v sivo. Nato sem jim razložila potek igre belega zajčka. Vsak otrok je v naslednjih 14-ih dneh prejel belo nalepko, ki jo je nalepil na svojega sivega zajčka. Tako smo otroke spodbudile, da so v vrtec prihajali peš ali s kolesom. Nalepko, ki so si jo prislužili, so ponosno prilepili na svojega zajčka. Ob koncu igre se je pokazalo, kateri zajček je najbolj bel. Tisti otroci so največkrat prišli peš ali s kolesom. Otroci so na izkustveni način spoznali, kako lahko zmanjšamo promet v okolici vrtca in s tem pripomoremo k boljšemu počutju in zdravju vseh nas. V teh dneh smo se tudi veliko sprehajali po kraju in spoznavali varne poti do vrtca. Opazovali smo promet, se sprehodili tudi do železniške postaje in opazovali, koliko ljudi se pelje z vlakom. Ugotovili smo, da se z vlakom vozi manj ljudi. Največ ljudi pa se vozi z avtomobili. Vse to smo si zabeležili v tabelo, ki sem jo imela s sabo. Tabela smo v jutranjem krogu prebrali, jo analizirali in ugotovili, da bi se vsi morali bolj potruditi, da bi zmanjšali promet in s tem prispevali h kakovostnejšemu življenju.

Poročilo pripravila vzgojiteljica skupine Metulji

Skupina Čebele

Čustva

Otrokom sem prebrala pravljico Piščanček Pik. Med obnovo pravljice smo našeli, katera čustva nastopajo v pravljici. Potem smo se pogovarjali, kaj so to čustva, kako se odražajo na naših obrazih. Vsak otrok je povedal, kdaj je najbolj jezen, žalosten, vesel, prestrašen. Otroci so potem na risalni list narisali, kako so se počutili, ko so prišli zjutraj v vrtec. Vsi otroci so narisali nasmejane obraze. Naslednji dan sem otrokom prebrala pravljico iz Cicidoja, ki se je prav tako navezovala na čustva. Nastopalo je pet oseb. Ko sem pravljico prebrala, sem otroke vprašala, kaj mislijo, kako se je posamezna oseba v pravljici počutila. Za vse osebe so otroci pravilno odgovorili. V nadaljevanju sem izdelala lutke, ki uprizarjajo like v pravljici Piščanček Pik. Najprej sva s pomočnico zaigrali pravljico otrokom, potem pa so še otroci zaigrali nama dvema. Vsi so komaj čakali, da dobijo lutke in da bodo nastopali v predstavi. Otroci so pravljico z lutkami zaigrali tudi mlajši skupini otrok v vrtcu. Na temo čustev smo se naučili tudi dve pesmici, in sicer Zakaj pa joče? in Če si slabe volje ... Pri obeh pesmicah smo tudi plesali.

Koronavirus

Ko so se otroci po daljši odsotnosti zaradi epidemije vrnili v vrtec, sem se z njimi najprej pogovorila o tem, kaj se sploh dogaja. Vsi so vedeli, da smo bili doma zaradi virusa. Najprej smo postavili nekaj novih pravil v vrtcu. Potem pa smo prešli na higieno naših rok. Pokazala sem jim videoposnetek z naslovom Čiste roke za zdrave otroke. Otroci so mu z zanimanjem sledili. Potem smo se trudili pravilno umiti roke brez videoposnetka s pripovedovanjem zgodbe o traktorju. Ko je bil čas za umivanje rok pred kosilom, smo skupaj ponovili zgodbo v umivalnici. Nekateri otroci so si zelo podrobno zapomnili postopek in popravljali prijateljčke, če ti niso sledili pravilnemu postopku. Naslednji dan smo naredili poskus z milom, vodo in poprom. V vodo sem stresla poper. Vanj sem dala prst. Ko sem povlekla prst iz vode, je na njem ostal poper. Potem sem si prst umila z milnico in ga potopila v vodo s poprom. Poper se je v tem primeru umaknil prstu. Otrokom sem razložila, da poper predstavlja bacilčke in bacili ne marajo mila. Vsi otroci so še vsak zase ponovili poskus. Za konec sem otrokom pokazala sliko koronavirusa. Otroci so ob gledanju fotografije s tempera barvami na risalni list naslikali koronavirus.

Sončkov dan

Z avtobusom smo se odpravili v Novo Gorico na Sončkov dan. Ko smo prispeli v telovadnico, so nekateri otroci že pridno telovadili. Odložili smo naše stvari na tribuno in se odpravili k poligonom. Organizatorji so otroke razdelili v tri skupine in jih postavili v kolone. Pred začetkom so jim pokazali, kako se je treba prebiti skozi postavljen poligon. Vsi poligoni so vključevali košarkarsko žogo. Žogo so otroci morali kotaliti, voditi z rokami ali nogami, predstavljati z ene roke v drugo ... Na koncu vsakega poligona so morali otroci metati žogo na koš. Da mladim tekmovalcem med čakanjem ni bilo dolgčas, je poskrbel maskota Lipko. Hodil je od skupine do skupine in zabaval otroke. Otroci so komaj čakali, da so se ga lahko dotaknili. Po končani telovadbi smo se z Lipkom tudi fotografirali. Otroci so se vrnili v vrtec s priznanji in z nasmehi na obrazih.

Avtomobilčki

Na igrišču osnovne šole so izvajalci programa Jumicar postavili poligon, na katerem so se otroci vozili z avtomobilčki, tako, da so se sami poganjali. Ko smo prispeli na igrišče, smo se razdelili v dve skupini. Z otroki smo najprej ponovili, kaj pomenijo prometni znaki, ki so bili postavljeni na poligonu, kaj naredi avtomobil na prehodu za pešce ... Potem so nam organizatorji pojasnili, kako se avtomobilčke vozi, na kaj je potrebno biti pozoren ... In tako smo začeli z igro. Otroci, ki so vozili avtomobilčke, so nosili tudi čelado. Tista skupina otrok, ki je čakala, se je medtem igrala na igrišču z žogami. Otroci so bili zelo potrpežljivi pri čakanju, hkrati pa so komaj čakali, da pridejo na vrsto. Tisti otroci, ki so gledali voznike na poligonu, so vozeče spodbujali in jih opominjali na pravila. Čeprav niso vozili avtomobilčka, so bili aktivno vključeni v dogajanje.

Tradicionalni slovenski zajtrk

Na tradicionalni slovenski zajtrk smo se začeli pripravljati že nekaj dni prej. Naučili smo se pesmico Tri čebele in deklamacijo Otona Župančiča Ciciban in čebela. Čeprav je pesmica zelo dolga in smo se jo učili po delih, so otroci komaj čakali, da se usedemo na preprogo in da začnemo z deklamacijo. Pripovedovali so zelo doživeto. Dva dni prej smo vsi v vrtcu imeli delavnico peke medenjakov. Vsaka skupina si je spekla medenjake, s katerimi smo se potem posladkali na dan tradicionalnega slovenskega zajtrka. Naši piškoti so bili najboljši piškoti na svetu! Da pa smo naredili ta posebni zajtrk popoln, smo si v ta namen izdelali tudi pogrinjek za mize. Vsak otrok si je s flomastri okrasil prtiček na temo čebele. Na mizo smo postavili tudi vaze, v katere smo dali čebele, ki smo jih izdelali iz rumenih balonov. Balonom smo narisali črne črte, oči in usta. Iz prozornega papirja smo izrezali krila in jih prilepili na balon. Balone smo dali na palčke in v vaze. Tako je bil naš tradicionalni slovenski zajtrk pravi uspeh.

Poročilo pripravila vzgojiteljica skupine Čebele

Zaključek

Vsem skupaj želimo lepe in zdrave poletne počitnice!